

ХІХ

«Самовбійство – се трусість

Се втека з борні,

Ошуканська кріда», –

Так скажуть мені.

Ах, панове! Про трусість

Мовчіть ви мені!

Чи ви нюхали порох

В життєвій війні?

Чи ви лоб свій розбили

О дійсності мур?

Чи вам звісно, як смачно

На гаках тортур?

«Самовбійство – се прогріх,

Безправ'я і злість...»

Най вам слово Христове

На се відповість.

Як Христос по землі ще

Навчати ходив,

То зустрів чоловіка,

Що в шабас робив.

«Як же можна! Се прогріх!» -

Обурився хтось,

Та робітнику строго

Промовив Христос:

«Коли знаєш, що чиниш –

Блаженний еси;

А не знаєш, що чиниш –

Проклятий еси.

Коли знаєш, що чиниш –

Закон твій – ти сам;

А не знаєш, що чиниш –

Закон є твій пан» *.

Для знаючих знання їх –

Найвищий закон;

Незнаючі в законі

Най гнуться карком.

Чи я знаю, чи чиню,

Се знаю лиш я –

І такий, що мене зна

Ще ліпше, ніж я.